

BŮH POVOLÁVÁ A NA VĚK NEHLEDÍ

Kázání ze soboty 20.5.2017 – br. Michal Balcar

Úvod

Bratři a sestry, ale hlavně milé děti,

mé dnešní kázání bude pro vás, ale nejen pro vás, nýbrž také pro ty nejstarší mezi vámi. Dnes přijdou zkrátka ti, kdo jsou mezi tím, protože pro ně je vlastně každé jiné kázání. Dnes budu tedy kázat hlavně pro děti a pro babičky a dědy.

Je mezi vámi někdo, komu je přesně 8 let? (hlásí se tři). Výborně, děkuji. A je mezi vámi někdo, kdo by se chtěl stát prezidentem? (hlásí se Anička B, kazatel jemně zaskočen ambicemi své dcery :-)) Když bylo 8 let mně, toužil jsem po tom, být popelářem. Líbily se mi hlavně dvě věci: to, že umějí obratně koulet popelnicemi, ale hlavně to, že mohou stát vzadu na popelářském voze na stupátku! To jsem chtěl!

Jóšijáš

Představte si, ale, že vám budu vyprávět o malém osmiletém klukovi, který se v osmi letech stal prezidentem. Tedy přesněji králem. My se můžeme stát prezidentem až poté, co dosáhneme 40 let. Ten malý kluk se jmenoval Jóšijáš a Bible říká, že: „*Jóšijášovi bylo osm let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě jedenatřicet let. Jeho matka se jmenovala Jedída; byla to dcera Adajáše z Boskatu.*”

Fíha, být tak králem, když je vám 8 let! To bych si užíval! Rodiče vám nebudou moct nic zakazovat. Můžete se koukat na televizi, jak dlouho chcete. Nebo hrát na tabletu. Můžete si jíst jenom to, na co máte chuť. Třeba stále jenom hamburgery z McDonaldu. Nikdy nemusíte uklízet pokoj a dělat úkoly do školy.

Dělat to, co je dobré v Božích očích

Kdyby ale Jóšijáš kraloval právě takhle, nebyl by dobrý král. A my z Bible víme, že dobrý král byl. Ve vyprávění o něm se doslova říká, že „*Činil to, co je správné v Hospodinových očích.*” Zajímavé je, že to nezvládl téměř nikdo z jeho předchůdců. Ti naopak konali to, co je zlé v Hospodinových očích. Jak to ten osmiletý kluk dokázal, být dobrým králem? Vyprávění říká, že v době jeho panování se v Chrámu objevila kniha Zákona. Pravděpodobně to byla Bible nebo spíše její část. To je zvláštní, že v době Jóšijáše, vůbec neměli Bibli a nečetli jí. Tu knihu přinesli ke králi a četli mu z ní. Kdyby byl Jóšijáš špatný král, který by si nedal od nikoho radit, možná by služebníky poslal, aby tu knihu vyhodili, ale on udělal něco jiného: „*Když král uslyšel slova knihy Zákona, roztrhl své roucho.*” Co znamená, že roztrhl své roucho? Že mu bylo líto, jak všichni žijí a že se rozhodl žít podle toho, jak Bůh chce.

Jak mohl být osmiletý dobrým králem? Protože poslouchal to, co mu Bůh řekl.

Jsem již stařec

Teď se obrátím k těm nejstarším a položím stejnou otázku: „*Je mezi vámi někdo, kdo by o sobě řekl, že je stařec pokročilého věku?*” (Odvážně se hlásí pouze bratr Kubík!) „*To je, bratře Kubíku, čestný titul!*” I Jozue byl stařec pokročilého věku, když mu Hospodin řekl: „*Ty jsi zestárl a sešel věkem, ale zbývá ještě velmi mnoho země, kterou je nutno obsadit.*” Jozue už asi

myslel na důchod. Těšil se na zasloužený odpočinek po životě, který strávil v Božích službách. Jenže Bůh mýnil jinak. Možná, že mezi vámi jsou ti, kdo mají pocit, že už tu k ničemu nejsou. Ale tak to není. Každý, kdo žije, má od Hospodina úkol. Osmiletí i ti, kdo jsou pokročilého věku. Na nás je jenom, zda budeme ochotni naslouchat a přijmout Boží povolání.

AMEN